Nº. 3686. **DE TIJD.** 1859.

1½

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van de Tijd.«

MAANDAG 20 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Junij.

Een paar dagen geleden merkten wij op, dat de Fransche Keizer moeite zou hebben het denkbeeld ingang te doen vinden bij de Italianen, dat alleen de volkshoopen in Toskane, Parma en Massa-Carrara, die zich aan het wettig gezag ontrokken om Viktor Emmanuel uit te roepen, in hun regt waren en zich verdienstelijk jegens het vaderland hadden gemaakt, terwijl dezelfde daad en beweging in de Romagna afkeuringswaardig is en onderdrukt behoort te worden. Niet alleen de Italianen, maar zelfs eenige Fransche onderdanen des Keizers vatten niets van dit onderscheid. In een algemeen verspreid Parijsch blad, van demokratischen tint, vinden wij de *vraag*, of de bevolking van Bologna buiten het gemeene *regt* [*sic*] gesloten is, en waarom, zoo de bewoners van Parma en Florence de vereeniging met Piëmont en de deelneming aan den oorlog tegen Oostenrijk geëischt hebben, de bevolking van Bologna niet hetzelfde mag doen?

Inderdaad, die vraag is konsekwent, en het eenig antwoord dat er op te geven valt is, dat de Keizer er tusschen twee vuren door geraakt. In Noord-Italië heult hij openlijk met de omwenteling, en roept haar als bondgenoot op. In Midden-Italië moet hij haar onderdrukken, zoo hij zijn beloften aan den Paus gestand wil doen, en reeds wordt gemeld, dat de Franschen tot dat einde Ancona gaan bezetten. Het staat te bezien of de Keizer langen tijd het meten met twee maten zal kunnen volhouden. Intusschen ligt in de noodzakelijkheid, om dit te moeten doen, de kiem voor de grootste moeijelijkheden.

Achter de verdedigingslinie der Mincio, waarover wij gisteren gesproken hebben, ligt een tweede. die van den Etsch.

De Etsch ontspringt in de Tyroler Alpen, stroomt 40 à 50 mijlen door het gebergte, en bruist als een woesten bergstroom tot beneden Verona voort, om eerst verder bij Legnano kalmer te worden, totdat hij eindelijk in poelen en moerassen ontaardt, waardoor zijn wateren zich in den Po ontlasten.

Deze rivier, in watermassa na den Po, de grootste van Italië, kan slechts tusschen Verona en Legnano, dat is op een lengte van 6 tot 7 mijlen, door een leger worden overgestoken. Boven Verona is het stroomgebied door de rotswanden der Alpen ingesloten, beneden Legnano maken de poelen elke troepenbeweging onmogelijk. De Etsch heeft nergens ondiepten en tusschen Verona en Legnano een breedte van 260 en 320 voeten. Deze natuurlijke gesteldheid van den stroom levert voor een aanvallend leger nog veel grootere bezwaren op dan de Mincio, ja men vindt bijna nergens een betere verdedigingslijn.

Nu komt hier nog bij wat de kunst aan de natuur heeft toegevoegd, toen zij van Verona de hoofdwapenplaats der Oostenrijksche monarchie in het Zuiden en het sterkste steunpunt der legerstelling aan den Mincio en den Etsch gemaakt heeft.

Verona is een stad van 60,000 inwoners, waarbij in vredestijd nog een bezetting van 15,000 man komt. Zij ligt 157 voet boven den zeespiegel. De Etsch snijdt de stad in twee ongelijke deelen, die door vier bruggen, behalve de brug van den spoorweg tusschen Venetië en Milaan, verbonden zijn.

De groote muur stamt uit oude tijden af. Zij kan echter thans als de grondslag der nieuwe werken worden beschouwd. Op den regter oever zijn daarlangs acht bastions volgens het stelsel van Carnot aangelegd. Het fort St. Procolo beheerscht het punt, waar de stroom de stad binnenkomt, waar hij die weder verlaat ligt het fort Hess. Voor de stad ligt een groote vlakte, die eeuwen geleden tot de bedding van den Etsch behoorde. Deze heeft men tot een versterkt kamp gemaakt, dat aanzienlijke legermassaas kan opnemen. Het is door sterke redouten, op een afstand van 1800 voet van elkander verwijderd, omgeven, die in den vorm van een trapezium met de langste zijde naar binnen gebouwd zijn en bomvaste kazernen hebben. De lengte van dit kamp bedraagt over de 9000, de breedte over de 6000 voet. De stad maakt er het steunpunt en bij een terugtogt de toevlugt van uit. Een groot getal poorten in den hoofdmuur is er op berekend in den tijd van een half uur 25,000 man ter in- of uittogt te kunnen doorlaten. Ook de linkeroever is niet verwaarloosd. De hoofdmuur is door eenige bastions versterkt, en het oude kasteel San Felice beheerscht de toegangen. Het ligt op den steilen rug van een rotswand, tusschen den Etsch en het dal van Patena, welks hoogten buitendien nog met torens en schansen voorzien zijn. Met Peschiera en Mantua staat Verona door spoorwegen in verbinding. De trein legt den afstand naar de laatste stad in 80, naar de eerste in 50 minuten af.

Hiermede eindigt echter het versterkingsstelsel van Verona niet. Daarin werd nog ten zuiden het stadje Legnano en ten noorden het beroemde plateau van Rivoli getrokken. Legnano, het zuidelijke eindpunt der boven aangegeven Etschlinie van zes a zes mijlen, heeft een sterk bruggehoofd. Met Verona staat deze plaats door een straatweg in verbinding, die tusschen den Etsch en een daarmede gelijkloopend kanaal is aangelegd.

Verona is tevens de sleutel van den hoofdingang tot Tyrol. Van daar loopt de heirbaan door het Etsch- en Eisach-dal over Trente, Botzen, Brixen en den Brenner naar Inspruck. Sedert 1854 heeft men daarenboven een spoorweg aangelegd, die tot Botzen voltooid is. Hij is 19½ mijlen lang. Bij Verona volgt deze weg eerst dien naar Brescia tot het eerste station St. Lucia. Van daar loopt hij om de gansche westzijde der stad en verbindt de acht versterkingen van het kamp in de laagte. Dan gaat de weg over den Etsch en bereikt, drie mijlen boven Verona, een station, hoofdzakelijk uit een strategiesch oogpunt aangelegd. Daar tegenover ligt het plateau van Rivoli tusschen het meer van Garda en den Etsch, dat het dal beheerscht en welks hoogten tegenwoordig met drie forten versterkt zijn om het bezit van deze gewigtige stelling voor de troepen van het hoofdleger te verzekeren.

Werpt men een blik op de kaart, zoo is het ligt te begrijpen, welke buitengewone voordeelen deze vierhoek aan een legermagt verschaft, die in het bezit der vier hoeken Peschiera, Mantua, Legnano en Verona is.

Het eerste voordeel is een sterke en zekere stelling, waaruit elke bedreigde plaats spoedig bereikt kan worden, want voor een gelijktijdige belegering van die vier sterkten zouden even zoovele legers en niet enkel afzonderlijke korpsen noodzakelijk zijn. Dat die stelling niet omgetrokken kan worden, daarvoor zijn, zooals reeds is aangetoond, de twee grootste natuurlijke bolwerken, rotsgebergten en poelen, de beste waarborgen.

In de tweede plaats, en dit is de hoofdzaak, geeft het bezit dezer punten den veldheer gelegenheid naar willekeur tusschen beide stroomen te manœuvreren en als het ware uit een ongenaakbaar punt iederen misslag des vijandelijken legers te bespieden en zich dien oogenblikkelijk ten nutte te maken: eindelijk om slechts dan een veldslag aan te nemen als hem de omstandigheden daartoe het meest gunstig zijn. In het ergste geval kan hij het slagveld ontruimen om zich onder de hoede der vestingen en het versterkte kamp terug te trekken. Is echter de krijgskans in zijn voordeel, zoo stelt het bezit der vaste overgangen van den Mincio bij Peschiera en Mantua hem in staat 's vijands aftogt op geduchte wijs te stremmen.

Wij herinneren hier, dat bovenstaande opgaven aan Duitsche bladen ontleend zijn, en dus welligt eenigzins partijdig de sterkte van dezen vierhoek voorstellen. Evenwel, het feitelijke dat zij behelzen toont genoeg hoe geducht die is. De Franschen zijn, naar hun bewegingen te oordeelen, voornemens hem op verschillende punten aan te tasten, want zoowel de voorgenomen landing in het Venetiaansche als het oprukken van het legerkorps van Prins Napoleon uit Toskane schijnen met zulk een plan in verband te staan.

Gelijk men weet heeft het belgische gouvernement (zie den *Moniteur belge* van 20 Mei jl.) besloten, een standbeeld op te rigten voor Jacob van Maerlant, en twee prijsvragen uitgeschreven, eene in proza en eene in poëzij, ter eere van den »vader der dietsche dichteren allegader," en dien men in België tot heden als een *Vlamine* vereert. Terwijl dit aan gene zijde van den Moerdijk, bij onze vlaamsche naburen geschiedt, treedt echter, op hetzelfde oogenblik, aan deze zijde van den Moerdijk, een letterkundige op, die de eer van Maerlants afkomst, zijne geboorte en zijne dichtwerken voor Zuid-Holland reklameert; die het bewijs levert, dat Maerlant is een Zuid-Hollander, van het visschersdorp Maeslant, thans met Brielle vereenigd, en dat zijne beroemde dichtwerken, die men thans in België op nieuw uitgeeft, niet behooren tot de Vlaamsche, maar tot de Dietsche, dat is oud-Hollandsche taal en poëzij. Dit is het rezultaat van een veeljarig onderzoek en studie van de werken van Maerlant, door den heer D. Budding, leeraar aan de Koninklijke Akademie te Delft, die daarvan reeds in 1849 een betoog in dien geest leverde aan het letterkundig kongres te Gent, en gelijktijdig dat, onder den titel: *Jacob van Maerlund, een Zuid-Hollander*, inleverde aan het Koninklijk Nederlandsch Instituut te Amsterdam. In het onlangs van hem in het licht verschenen *Geschied- en letterkundig archief* (Gorinchem, bij van der Mast), bespreekt de heer Buddingh die belangrijke kwestie zoodanig, dat men het thans er voor kan houden, dat men in België te ver gaat, met zich den geheelen Maerlant en zijn letterroem toe te eigenen, die, volgens genoemden heer, bepaald in Zuid-Holland te huis behoort.

(*Amst. Ct.*)

TWEEDE KAMER.

Zitting van Vrijdag, 18 *Junij.*

In deze zitting hebben de kommissien van rapporteurs voor de wetsontwerpen:

1°. tot naturalizatie van F. Engelken en elf anderen;

2°. tot vaststelling der uitgaven voor verstrekkingen door het Departement van Oorlog, dienst 1858—1859;

3°. tot onteigening van perceelen ten behoeve van eene nieuwe haven te Zwartewaal, en

4°. tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor 1859 en tot zamenblijving der miliciens van de ligtingen van 1856 en 1857 hare verslagen daaromtrent uitgebragt.

De beraadslagingen over de eerst vermelden ontwerpen zullen op morgen, des namiddags ten 2 ure, en de overige op Maandag, des voormiddags ten 11 ure, gehouden worden.

SCHEVENINGEN, 17 Junij. In den vroegen morgen van heden zijn de haringschuiten Johanna Gerardina, stuurman J. Roeleveldt, reeder de Heer L. de Jager, en de Vrouw Lena, stuurman H. Knoester, reederes Mej. de Wed. J. Bal, met 17 ton haring alhier aangekomen. De haring is van uitmuntende hoedanigheid.

BREDA, 16 Junij. In eene op heden te Prinsenhage gehoudene vergadering van kiezers uit de gemeenten Etten en Leur, Prinsenhage, Ginneken, Teteringen, Groot-Zundert en Rijsbergen, is met bijna algemeene stemmen tot kandidaat voor het lidmaatschap der Tweede Kamer geproklameerd de heer C. W. Oomen, te Ginneken.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 18 Junij. De *Moniteur* bevat eene dépêche uit Travligiato, van gisteren avond, houdende, dat de Keizer, die in volkomen welstand verkeert, zich aldaar bevindt. De zedelijke en ligchamelijke gesteldheid des legers is uitmuntend.

MARSEILLE, 17 Junij. Berigten uit Rome van den 14den melden, dat de Franschen Ancona zullen bezetten. Het 1ste regiment Zwitzers is naar Perosa vertrokken. De Russische ambassadeur heeft een banket gegeven ter eere van generaal Goyon.

Graaf Ludolf, Napelsch ambassadeur bij het Russische hof, is te Marseille aangekomen.

TURIJN, 16 Junij. Het leger van Italië is den 13den bij Brivio over den Adda getrokken, het begeeft zich naar Oglio; de voorhoede bevindt zich te Coccaglio; het hoofdkwartier des Konings is te Pallazuolo gevestigd; Garribaldi bevond zich den 13den te Brescia. Het korps van generaal Urban had 13 Junij des och-

[illegible] ontruimd. Hij scheen op Orzinovi terug te trekken.

— Het officieel bulletin meldt uit Toskane, dat prins Napoleon zijne troepen in beweging heeft gesteld; 10,000 Toskanen en 800 paarden zijn gereed om met hem op te trekken. Ravenna heeft zich verklaard voor de nationale zaak, en een manifest openbaar gemaakt, waarbij het verklaart zich aan te sluiten aan het centraal bestuur te Bologna onder de diktatuur des Konings en eenstemmig den wensch uitdrukt eenmaal te mogen deelmaken eener monarchie, de dankbaarheid der Italianen waardig.

— Een *officiëel bulletijn* deelt mede, dat het hoofdkwartier des Keizers zich gisteren te Covo, op den weg van Bergamo naar Cremona, bevond, en dat des Konings te Castegnato, op zes mijlen ten westen van Brescia.

Rimi en Cesena hebben zich voor de nationale zaak verklaard.

WEENEN, 17 Junij. Een officiëel berigt uit Verona van heden, deelt mede, dat aan graaf Guilay, op zijn verzoek, ontslag is gegeven als opperbevelhebber van het tweede leger, en dat deze betrekking aan den generaal der kavallerie, graaf Schlick is opgedragen.

BERN, 17 Junij. Eene dépêche meldt, dat een talrijk korps Oostenrijkers [illegible] af te Grostoto in Valtelina is aangekomen en naar Tirano voortrukt. Het eedgenoodschappelijk bewind heeft bevel gegeven om den pas van Muretto, tuschen Graauwbunderland en Valteline door bondstroepen te doen bezetten.

LONDEN, 17 Junij. Lord Derby en de heer Disraëli hebben, bij het aankondigen van hunne demissie te kennen gegeven, geene oppozitie tegen hunne opvolgers te zullen voeren, hopende, dat de neutraliteit zal bewaard blijven, niettegenstaande de verdedigingsmaatregelen voortgezet zullen worden. Lord Brougham eischt de neutraliteit. Het Parlement is tot Dingsdag verdaagd.

— 18 Junij. De *Morning Post* maakt de officiële lijst bekend van het nieuwe ministerie. Zij bevat de reeds bekende namen.

— De *Times* deelt eene dépêche mede uit Napels van den 17den, houdende dat er eene politieke amnestie is afgekondigd.

Kossuth wordt Maandag te Genua verwacht.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Junij. Hier schijnt men ten aanzien der houding van Pruissen tot het denkbeeld over te hellen, dat die mogendheid meer dan iedere andere belang bij de vernedering en verbrokkeling van den Oostenrijkschen Staat heeft. De door Pruissen gedane demonstratiën, zegt men, zijn volstrekt tegen Frankrijk niet gerigt, het eenig doel er van is de beweging der algemeene opinie in Duitschland gade te slaan om die te leiden en te beletten, dat de kleinere staten zich in Oostenrijks armen werpen en gemeene zaak met dat land maken. In die omstandigheid izoleert Pruissen het Weener kabinet, en wanneer Oostenrijk genoegzaam op het slagveld gekortwiekt is, zal zijn mededinger als bemiddelende en gewapende mogendheid optreden, zijn stelsel doen overwegen en tegelijker tijd van zijn prestige als groote mogendheid op den Duitschen bond gebruik maken om dien tegen de verzwakte brokstukken van het Habsburgsche rijk te rigten.

Die redenering schijnt op losse gronden te steunen en weinig overeenkomstig de waarheid te zijn. Was zij gegrond dan zou Pruissen met Oostenrijk niet overeengekomen zijn over den genomen maatregel en waarschijnlijk over de voorwaarden, zonder welke men te Weenen het herstel van den vrede als onmogelijk beschouwt. Zullen die voorwaarden door Frankrijk en Piëmont worden aangenomen? Zal Engeland toetreden om zijn invloed met dien van het kabinet te Berlijn te vereenigen? In welken toestand zal Pruissen geraken, wanneer die pogingen mislukken en Rusland voor Frankrijk partij kiest?

Ziedaar nu de vragen, welke de mobielverklaring heeft opgeworpen.

— Gisteren liep het gerucht ter beurze, dat in de bondsvergadering te Frankfort het besluit was genomen, Oostenrijk van zijne militaire verpligtingen jegens den Bond te ontheffen. In andere woorden, zij zou Oostenrijk beloofd hebben naar Italië 40,000 man te zenden, die voor de bewaking van den Duitschen bodem bestemd waren. Ten gevolge hiervan zijn de staatspapieren gedaald, uithoofde men vreesde, dat mogt het waar zijn, het Fransche goevernement dat feit voor een verbreking der onzijdigheid van Duitschland zou houden. Intusschen is van geene zijde tot hiertoe dat gerucht bevestigd.

— Een officieele teregtwijzing tot een Parijsch blad gerigt, wijst nogmaals den weg aan, dien Frankrijks politiek zal volgen ten aanzien der Romeinsche Staten. De *Ami de la Religion* schreef aan 's Keizers proklamatie aan het Italiaansche volk de beweging toe, die in de Romagna is ontstaan. Uit eene nota van het ministerie van Buitenlandsche zaken aan dat tijdschrift medegedeeld, blijkt, dat de Keizer de onzijdigheid der Kerkelijke Staten heeft erkend en tegen de insinuatiën opkomt, welke strekken om te doen gelooven dat Frankrijk het wereldlijk gezag des Pausen wil ondermijnen.

— De grootste vriendschap heerscht thans tusschen de hoven van Petersburg en de Tuileriën. Men zegt, dat de quæstie der Heilige plaatsen, die tot den oorlog in de Krim aanleiding gaf, geschikt is door wederzijdsche koncessiën. Het bouwvallige koepeldak van het heilige graf zal niet door Turkijë hersteld worden, maar voor rekening van beide goevernementen. De oude schilderstukken en kolommen, kortom alles zal hersteld worden. Op minnelijke wijze zullen de uren worden geregeld, waarop de verschillende sekten de diensten zullen doen, en de Latijnen verkrijgen eenige voorregten, welke zij sinds lang wenschten.

Deze en andere feiten, die op zich-zelve niet zeer belangrijk zijn, houden toch de diplomatie bezig, want men gelooft meer en meer, dat, bestaat er tusschen beide mogendheden geen traktaat, er ten minste voorafgaande handelingen zijn verrigt, die op duurzame wijze tusschen beiden de goede verstandhouding bevestigen.

— De groothertog Konstantijn van Rusland is den 6n te Konstantinopel aangekomen.

— In het *Journal de Bruxelles* leest men een korrespondentie uit Rome, dd. 11 Junij, waarin het volgende voorkomt:

„Vroeger heb ik u gemeld, dat de Fransche ambassadeur bij zijne terugkomst van Genua luide heeft afgekeurd wat te Civita-Vechia was gebeurd, namelijk de gevangenzetting der Romeinsche ambtenaren door de militaire Fransche bevelhebbers. Buitenlandsche bladen hebben op duizenderlei wijze die zaak verwrongen en getracht de inhechtenis genomen lieden als zamenzweerders tegen de openbare rust en zelfs als deugnieten voor te stellen.

„'t Is voor mij een behoefte daartegen te herhalen, dat men geen achtenswaardiger lieden zou kunnen vinden en die meer dan zij aan hun vorst en aan de beginselen van orde en geregtigheid gehecht zijn. De overheid heeft overigens den rampzaligen misslag erkend, waartoe zij zich heeft laten verleiden door den betreurenswaardigen ijver van eenige agenten, en de beschuldigden denzelfden dag vrijgesteld. Het ergste is dat er drie ambtenaren van het Pauselijk bestuur door de Fransche gendarmes werden in hechtenis genomen, zonder dat de wettige overheid, waaronder die ambtenaren staan, daarvan berorens verwittigd waren. Een dier ambtenaren is de kapitein Giachetti van de Pauselijke marine en loods der haven van Civita-Vecchia. Hij had een Amerikaansch fregat binnengeloosd en bij gevolg was hij in de uniform van zijn rang, met zijne eereteekens, waarbij dat van het Legioen van Eer. Vier Fransche soldaten maakten zich van hem meester en leidden hem met de overige beschuldigden naar de citadel. De gevangenneming heeft op aller gemoederen, zelfs op die der Fransche officieren, een kwaden indruk gemaakt. Het Pauselijk goevernement, te regt door zulk een feit verontrust, heeft dadelijk zijne klagt bij het Fransche bewind ingeleverd en naar het schijnt is die klagt verhoord. De regtvaardigheid en de bevredigende geest van den hertog de Grammont is voor den Heiligen Stoel een zekere waarborg, dat dergelijke daden niet zullen herhaald worden.

„Zondagavond, den 5n, werd het bulletijn van den veldslag bij Magenta door de geheele stad en in al de koffijhuizen verspreid, en bragt een groote blijdschap bij de Franschen en de aanhangers van Piëmont te weeg. Tot laat in den nacht hoorde men kreeten, toejuichingen en hoera's. Des Maandags avonds kondigde de tweede bulletijn de inname van Milaan en den aftogt der Oostenrijkers naar den Adda aan, 'tgeen aanleiding gaf tot een talrijke en veel rumoer makende zamenscholing. Tegen negen ure des avonds begaf de menigte zich tusschen twee rijen soldaten naar de straat Corso voor het paleis Ruspoli, de woning van generaal Goyon, dien zij wilde toejuichen en geluk wenschen. Maar de generaal was niet thuis. Toen ging het volk naar de Piazza Colonna, waar de societeit der Fransche militairen is, welk gebouw prachtig geïllumineerd werd. Men hoorde de kreeten: Leve Napoleon! leve Italië, leve de onafhankelijkheid! lichten voor de vensters! *fuordi lumi!* En van af de straat Fratina tot nabij het paleis Ruspoli en het plein Colonna, werden al de vensters verlicht, maar men zag dat de lichten, zoodra de stoet voorbij was, dadelijk verdwenen.

„Onder de kreeten, die aangeheven werden ter gelukwensching van de officieren in hunne societeit, hoorde men den naam Garribaldi aan dien van Napoleon en van Viktor Emmanuel toevoegen. Vervolgens toog de menigte naar het plein der Apostelen, waar de Fransche ambassadeur het paleis Colonna bewoont, en herhaalde er dezelfde kreeten en toejuichingen.

„Op het in den loop des dags uitgegeven bulletijn was met de pen geschreven: *Domani illuminazione*, morgen illuminatie. Des dingsdags werden groote toebereidselen gemaakt; banieren met de Fransche en Piëmontesche kleuren zouden in grooten getale den voorgenomen optogt vergezellen, en meer eenparig zouden de kreet van den vorigen dag worden aangeheven; maar toen verscheen de dagorde van den generaal, wier inhoud bekend is.

„De standaart der orde, „ook een edele standaart, zoo als genenaal Goyon zegt, is niet gehoond geworden" en de demonstratiën zijn in de grenzen van den vorigen dag gebleven. Het Corso werd met driekleurige lampions verlicht. De straat Ripella, werd gedeeltelijk geillumineerd en het overige der stad slechts op enkele plaatsen.

„De oorlogsberigten, die elkander onafgebroken volgen, en de beschouwingen, waartoe zij aanleiding geven, de tegen den eerbied voor het gezag en de wetten aandruischende gesprekken, die ongestraft kunnen gevoerd worden, dit alles kan niet nalaten de gemoederen in gisting te brengen, en men verbeeldt zich bij wijle in 1848 te zijn, toen er elk oogenblik volksdemonstratiën ontstonden, die trouwe vreedzame burgers beangstigden en de zwakken verleidden om de oproermakers en revolutionnairen te steunen of te laten begaan. Eene vermeerdering van het Fransche leger, 't welk eerstdaags, naar men zegt, tot 10,000 man zal worden opgevoerd, schijnt, aangezien den toestand, noodzakelijk om de gemoederen in dwang te houden, wanneer ze eenmaal door opgewondenheid beheerscht worden.

„Er zijn lieden die de stad doorloopen en aan alle huizen kloppen om gelden in te zamelen voor twee eeredegens, welke men aan Napoleon en aan Viktor Emmanuel wil aanbieden als een bewijs van dankbaarheid der Italianen. Betoont men zich koel of weigerachtig, dan zegt de verzoeker: *Non importa* (om 't even); maar men schrijft den naam van den weigerende op de lijst der vijanden van de onafhankelijkheid.

„Een droevige gebeurtenis heeft den 7n plaats gehad. Een meisje, tot een dier gezinnen behoorende, welke men te Rome *popolanti* noemt, wijl zij de wijk nabij het plein *del Popolo* bewonen, heeft zich van de Engelenbrug in den Tiber gestort. Zij klom op de borstwering door middel van een stoel, dien zij van een koffijhuis op het plein genomen had, en na het kruisteeken gemaakt te hebben, sprong het meisje in de rivier en verdronk. Dat alles gebeurde zoo snel, dat niemand haar kon tegenhouden of redden. Het meisje was verlaten geworden door haren minnaar, die ten oorlog was gegaan. Niet alleen dat het ongeluk een innig medelijden bij alle klassen van Rome's bevolking heeft gewekt, maar daaraan paarde zich een gevoel van verontwaardiging tegen de leiders der revolutionnaire beweging, welke alle moeite doen om bij de vrijscharen de Romeinsche jongelingen in te lijven, die, van aard vreedzaam en aan hun Vorst gehecht, zich evenwel spoedig laten verleiden en meêslepen."

ENGELAND.

LONDEN, 16 Junij. Het nieuwe kabinet is nu bepaald gevormd. Twee zetels er van zijn aan leden van de onafhankelijke liberale partij, de heeren Milner Gibson en Cobden gegeven. De eerste bekleedt een niet gewigtig ambt, 'twelk slechts eenige waarde heeft, omdat het toegang tot den Raad geeft. Het prezidentschap van het handelsdepartement, 'twelk de heer Cobden verkrijgt, is een der belangrijkste ambten van het goevernement. Men weet niet of hij dien post zal aannemen, want hij is nog in Amerika en wordt eerstdaags terug verwacht.

Het deel, 'twelk de onafhankelijke liberalen aan de Regering nemen, is niet in verhouding met hunne sterkte in het Lagerhuis; zij zouden er zich evenwel mede te vreede stellen, indien dat gedeelte der Wighs ditmaal niet te goed bedeeld was, 'twelk meer aan goed betaalde ambten dan aan beginselen de voorkeur geeft.

De benoeming van den heer Gladstone tot staatskanselier heeft verwondering gebaard, uithoofde van zijne aan het Tory-kabinet geleenden steun en zijne stemming ten voordeele van het votum van wantrouwen, dat door de meerderheid werd aangenomen.

— In den *Times* leest men het volgende: „Onder de talooze geruchten, welke elkander verdringen sedert lord Palmerston belast werd met de taak om een nieuw kabinet van Whigs te vormen, is nog maar één ding, zoo ver wij weten, definitief vastgesteld. Lord John Russell heeft de portefeuille van Buitenlandsche Zaken aangenomen. Hierdoor wordt, zoo er nog twijfeling omtrent Engelands staatkunde jegens Italië kon bestaan alle onzekerheid daaromtrent weggenomen. Lord John Russell is altijd als een vurig voorstander van de Italiaansche vrijheid en de Italiaansche eenheid bekend geweest. Daar hij deze gezindheid doorgaans heeft aan den dag gelegd wanneer hij niet aan het bewind was, of wanneer hij geene feitelijke blijken van hare opregtheid had te geven, had zij den aard van geestdrift, zoo ver die met de ongemeen bezadigde en bedaarde inborst van lord John bestaanbaar was. Daar lord Palmerston openlijk erkent van meening te zijn, dat Engeland den oorlog kon hebben verhoed, indien het Pruis-

rijk in de onderhandelingen met Oostenrijk had bijgestaan, en dat ook nu nog de definitieve en goede regeling der Italiaansche aangelegenheid van het Engelsch-Fransche bondgenootschap moet worden verwacht, zoo zal lord John Russell in het bestuur der buitenlandsche aangelegenheden even veel speelruimte en gezag hebben alsof hij niemand boven zich had. Men kan zich bezwaarlijk eenig punt voorstellen, waarop verschil van gevoelen tusschen de twee staatsmannen zou kunnen bestaan. Beide wenschen dat Oostenrijk het gevoel van zijne nederlaag, van zijne gebleken minderheid en van de onherstelbare nadeelen zijner positie beseffen de Alpen erkenne. Beiden zijn van oordeel, dat die mogendheid voor hare eigene grootheid zoo doen met een deel van haar grondgebied te ontruimen, hetwelk haar een oneindig groot leger kost en nog meer haat berokkent. Beiden zien in Fransch invloed en hulp een beter middel om in Italië eene nieuwe regeling te geven en de foederative verbintenis, dat is den hoogsten trap van eenheid, welke er onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden mogelijk is, tot stand te brengen. Moest de vraag tot den tegenwoordigen staat der zaken beperkt worden, dan zou de te volgen staatkunde in eenige weinige woorden kunnen worden uitgedrukt. Oostenrijk vlugt huiswaarts; het wordt door Frankrijk en Piémont over den Adda vervolgd; in het noorden wordt het door vrijscharen gekweld; ten Oosten is Venetië op het punt van aangevallen te worden, en ten zuiden is het geheele schiereiland in opstand tegen die mogendheid, hare bondgenooten en hare garnizoenen verdrijvende. Het eenige wat aan Oostenrijk in dezen staat der zaken kan worden geraden, is zich naar de harde omstandigheden te schikken, even als Engeland de onafhankelijkheid der Vereenigde Staten erkend heeft en Frankrijk zich twee malen aan den wil van indringende vijanden heeft onderworpen. Er is geen roem te behalen met stijfhoofdig verzet tegen de regtmatige vorderingen eener groote natie, al behaalt men daarbij ook de zege; en het is dwaas eenen oorlog te ondernemen, waarbij de voorspoed op het slagveld eene blaam in het zedelijke is. Ongetwijfeld zullen deze en dergelijke beschouwingen ter regter tijd bij Oostenrijk worden aangedrongen door de twee ministers, die op zich hebben genomen onze buitenlandsche betrekkingen onder gezamenlijke verantwoordelijkheid te besturen.

„Maar dit is geene ligte taak. Wel is waar, Keizer Napoleon betuigt, dat hij Italië zal ontruimen zoodra hij de Oostenrijkers van daar verdreven heeft; maar het is niet zeker dat het tooneelspel zoo eenvoudig en geregelijk afloopen zal dat er voor den Keizer geene aanleiding of verlokking ontsta om van plan te veranderen. En zal Oostenrijk, hetwelk op zijn onwankelbaar geluk boogt, nu in de nederlaag willen berusten? Ook is het de vraag, of de Italianen met onafhankelijkheid en eene foederative verbindtenis te vreden zullen zijn.

„In allen gevalle heeft de oorlog reeds verdragen verscheurd; deze zijn voor altijd vernietigd, en er bestaat geene mogelijkheid om ze op nieuw in de landkaart van Europa te brengen; die hinderpaal is uit het pad van ons nieuw ministerie door den loop der gebeurtenissen weggeruimd.

„Wat ook de verdere loop der zaak zij, wij hopen dat de te maken eindschikking de verwijdering van elke vreemde mogendheid van het Italiaansche grondgebied zal verzekeren. Dit doel zal spoedig bereikt worden indien Frankrijks en Ruslands betuigingen opregt zijn."

Deze fraaije redeneringen zullen echter den *Times* niet verhinderen om binnen een week weder te beweren, dat Oostenrijk Italië behouden moet. Het is ten minste nog geen acht dagen geleden, dat de *Times* verzekerde, dat dit voor de rust van Europa noodzakelijk was.

— Sedert een paar dagen deelen de dagbladen de officiële dokumenten mede betrekkelijk de Italiaansche aangelegenheden. Zij bestaan uit ruim 500 dépêches, en zijn dus, voor eene uitvoerige vermelding te omslagtig. Een daarvan, N° 535, kan echter gevoegelijk dienen als eene herinnering van de Engelsche politiek onder het ministerie-Derby. Het is een zeer uitgebreid antwoord op de aanvrage van de Fransche Regering, om zich met haar te vereenigen, ten einde Oostenrijk in toom te houden, welk aanzoek door het Britsche gouvernement van de hand werd gewezen. Den wensch te kennen gevende, dat de Fransch-Engelsche alliantie lang moge bestaan en den vrede als het wenschelijkste doel voorstellende, treedt lord Malmesbury in de politieke bijzonderheden der quaestie. Hij stelt op den voorgrond dat de bedoeling van het Europeesch Kongres, toen Lombardije en Venetie aan Oostenrijk werden toegevoegd nimmer heeft kunnen zijn om die mogendheid de bevoegdheid te verleenen, alle gedeelten van het Italiaansche schiereiland aan zijn stoffelijk en zedelijk overwigt te onderwerpen. Het was geenszins de bedoeling dat Oostenrijk onverpoosd en stelselmatig buiten zijne grenzen zich in de aangelegenheden der andere staten zoude mengen, en zijne troepen zenden op grondgebied, waarvan de onafhankelijkheid door traktaten erkend was. Het kon voorts nimmer de bedoeling geweest zijn dat de voortgang van vrijheid en maatschappelijke ontwikkeling in de Italiaansche staten overgelaten zoude blijven aan het bestuur van Oostenrijk.

Na aldus op zijne wijze de Italiaansche kwestie te hebben uiteengezet, begrijpt lord Malmesbury, Sardinie niet zonder berisping te moeten laten. De misslag van dien staat was daarin gelegen, dat hij zich niet bepaald had tot binnenlandsche ontwikkeling en handhaving van het liberale regeringstelsel, dat de Sardinische regering kenmerkte en tot een voorbeeld in Italië maakte. Lord Malmesbury geeft zijne overtuiging te kennen, dat Sardinië alsdan niets van Oostenrijk te vreezen zoude hebben gehad, hetgeen lijnregt tegenover de Sardinische bewering staat, volgens welke juist het vrije regeringstelsel en de maatschappelijke vooruitgang drijfveren waren voor Oostenrijk, om Piémont door zulk een engen kring van onderdrukte staten te doen omringen als mogelijk was, tot dat de gelegenheid zich opdeed, om godsdienstige, politieke en burgerlijke vrijheid uit Italië te doen verdwijnen. Lord Malmesbury schrijft vervolgens aan den Koning van Sardinië eerzuchtige oogmerken en plannen van uitbreiding van grondgebied toe, en beschuldigt hem van de uitleveringstraktaten geschonden te hebben door de opname op zijn gebied van de ontevredenen uit alle deelen van Italië. Voorts beschuldigt hij dien Staat van het bezigen van dreigende taal jegens Oostenrijk, en dat hij met veel ophef heeft verklaard gereed te zijn, om den strijd voor de Italiaansche zaak te aanvaarden, en dus door een en ander den storm, die thans in Europa woedt, te hebben gaande gemaakt.

Het Engelsche ministerie had reeds op 10 Januarij ll. aan het Fransche gouvernement voorgesteld, om gezamenlijk eene verbetering van den toestand in Italië te beproeven, doch ontving op 14 Januarij ten antwoord, dat Frankrijk het oogenblik daartoe niet gunstig achtte.

Den 12den Januarij was tevens van wege het Britsche gouvernement te Weenen kennis gegeven van het aan Frankrijk gedane voorstel, en riep lord Malmesbury de medewerking van Rusland en Pruissen in. Laatstgenoemde mogendheid stemde dadelijk toe, doch Rusland verlangde dat een der betrokkene partijen denzelfden wensch te kennen zoude geven.

Alstoen begon de bemiddeling van lord Cowley, en lord Malmesbury houdt staande, dat men door middel van die zending volkomen geslaagd zoude zijn in het vaststellen der grondslagen voor een kongres, ware het niet geweest dat Rusland middelerwijl een kongres had voorgesteld, en wel op verzoek van Frankrijk, hetgeen echter niet belette, dat naar aanleiding van de gesprekken, door lord Cowley te Weenen gehouden, de voorloopige punten van een te ontwerpen kongres tot stand kwamen, en door alle mogendheden goedgekeurd werden; doch de verdere voortgang stuitte af op de quaestie van ontwapening of toelating der Italiaansche staten op het kongres. In dit opzigt laat lord Malmesbury alle regt wedervaren aan de bereidwilligheid van het Fransche goevernement, en laakt hij ten sterkste de halsstarrigheid van het Oostenrijksche, in de weigering om de Italiaansche staten op het kongres toe te laten. Nog sterker is natuurlijk de beoordeeling van Oostenrijks gedrag dat nu volgde en hetwelk tot den inval in Sardinië leidde. Het protest van Engeland, onmiddelijk te Weenen ingeleverd, getuigde alstoen van de verontwaardiging, die 't aanvangen der vijandelijkheden door Oostenrijk te weeg had gebragt. Het Engelsch ministerie schrijft aan de weigering van Frankrijk op 10 Januarij bovenvermeld, de opgewondenheid toe, die zich van dit oogenblik af in Sardinië openbaarde en de hoop verlevendigde, dat het met betrekking tot de bevrijding van Italië, op de hulp van het Fransche bewind zoude kunnen rekenen. Vervolgens herinnert lord Malmesbury aan de traditionele politiek van Engeland om niet tusschen beiden te komen in de aangelegenheden van andere staten en alle regeringen te erkennen, die ten gevolge van de wenschen der bevolking tot stand komen, zonder overwelding of inlijving.

Dit leidt tot het eigenlijke punt der Fransche aanvrage namelijk „medewerking," waaraan, zegt de Engelsche minister van Buiten. Zaken, onder vele betuigingen van leedwezen en vriendschap, onze regering op alle mogelijke gronden verpligt is zich te moeten onthouden. Daarentegen belooft lord Malmesbury om zelfs te midden van den oorlog geene gelegenheid te laten voorbijgaan, ten einde door zijne goede diensten den vrede zoo mogelijk te herstellen; verder verklaart hij, dat de keizer der Franschen zich verzekerd kan houden, dat niets aangenamer zijn zal aan het Britsche bewind, dan in dit opzigt weder eenstemmig met dat van Frankrijk te kunnen handelen. Ten slotte vermeldt graaf Malmesbury de afkeuring, waarmede de Engelsche natie dezen oorlog ziet voeren en het gevaar dat een Britsch minister zich op den hals zoude halen, door er deel aan te nemen. In deze zinsnede komt de les voor, dat de oorlog ofschoon die kan zamengaan met een konstitutionelen regeringsvorm, geenszins het doel daarvan behoort te zijn.

— Uit Indië ontvangen berigten stellen dat land voor als volstrekt nog niet bevredigd. Drie en twintig regimenten waren gereed om naar Europa terug te keeren, maar zij hebben tegenbevel ontvangen. Meer dan de helft zal blijven. Drie regimenten zijn voor Malta en de Ionische eilanden bestemd. Veiligheid bestaat er op de wegen niet, en de Europeërs, die in het binnenland reizen, zijn gedwongen het in karavanen door te trekken. Onlangs vond men op korten afstand van Kalkutta een vermoorden officier. De geest van den opstand is niet gesmoord, hij sluimert.

BERLIJN, 17 Junij. De bladen houden zich voortdurend bezig met het besluit, door het goevernement genomen, om 250 duizend man mobiel te maken. De *Koln. Ztg.* keurt, overigens op zeer gematigden toon, de houding af welke door die mobielverklaring aan Pruissen gegeven wordt, terwijl een artikel in de *Nation. Ztg.* in tegenovergestelden zin luidt.

De beschouwingen van het laatste blad verdienen de aandacht, vooral wanneer het van het liberaal element van het ministerie en de meerderheid in de Kamers spreekt. Het blad wil doen uitkomen, dat Pruissen door zijne houding maatregelen wil nemen, niet om zijne veiligheid en die van Oostenrijk te beschermen, die voor het oogenblik door geen wezenlijk gevaar bedreigd worden; maar tegenover den Franschen invloed een wigt te stellen, en, het gunstige oogenblik af te wachten om in den Italiaanschen oorlog te intervenieren ten gunste van het Europeesch evenwigt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Junij.

ONDERTROUWD (16 Junij): P. W. A. Meijer met M. S. P. Ohr. - C. J. Kerkhoff met C. W. Snijder. - J. W. L. Heinemann met T. Peters.

GETROUWD (16 Junij): E. Bleeker met M. J. Kreszner. - H. Binger met R. Polak. - J. M. Binger met C. Polak. - J. Sanders met K. D. Duitz. - J. B. Citroen met B. D. Duitz. - M. Berg met M. C. A. Desmons. - J. L. van Ollefen met M. M. H. Stamm.

BEVALLEN (15 Junij): E. C. Esser, geb. Guillot, Z. - M. Warnderink Vinke, geb. Steenken, dooden Z. — (16 Junij). G. E. Leignes Kruseman, geb. Bakoven, Z.

OVERLEDEN (14 Junij): W. Fruytier, 34 j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 17 Junij.

Tarwe zonder handel.

Rogge bij gerijven als voren: 117, 119 ℔ Petersb. ƒ161, 165; 121 ℔ Fransche ƒ168; 124 ℔ jarige Pruissische ƒ185; 124 ℔ Galatz ƒ180.

Garst merkelijk lager: 100, 102, 103, 104 ℔ Friessche ƒ134, 138, 140, 142.

Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd: 119 ℔ Gordijker ƒ174; 115 ℔ Sleeswijksche ƒ150.

Op 9 vaten Olie te leveren in Okt. ek. 60½; Nov. 61 &. *Raapolie* op 6/w. ƒ36¼; Vliegend ƒ35; in Sept. ek. ƒ35 a ƒ34¾; Okt. en Nov. ƒ35¼ a 5; Dec. ƒ35½ a ¼. *Lijnolie* op 6/w. ƒ33¾; Vliegend ƒ32½; in Sept. ek. ƒ32½ a ¼; Okt. en Nov. ƒ32¾ a ½; Dec. ƒ33 a 2¾. *Hennepolie* op 6/w. ƒ37½; Vliegend ƒ36¼.

SCHIEDAM, 17 Junij. Moutwijn ƒ14.—; Jenever ƒ19,50; Amst. Proef ƒ20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ0,50 per ketel.

MIDDELBURG, 16 Junij. Door de plaats gehad hebbende feestdagen was de aanvoer heden al zeer klein. Weinig ging er in den handel om, daar houders steeds te hoog blijven; de benoodigden kochten de puike Zeeuwsche tarwe ƒ8,50, mindere ƒ8,40 a 8,25; puike Walchersche dito ƒ9 a ƒ8,90, mindere ƒ8.75 a 8,50 de mud. — Rogge werd weinig verhandeld, men noteert de puike ƒ6,—, mindere ƒ5,50 a 5,60 de mud. — In Erwten noch Boonen is iets omgegaan. Koolzaad zonder de minste vraag. — Raapolie ƒ36,75; Patentolie ƒ39,—; Lijnolie ƒ36,75 per vat op 6 weken, op kontant ƒ1,— per vat lager. — Raapkoeken ƒ70.— per 1040 stuks. — Harde Lijnkoeken ƒ10,— per 104 st.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 17 Junij. Wiencke, van Dijcke van Langwijk, Londen.

HELVOET, 17 Junij. Rands, Muta, Messina.

BROUWERSHAVEN, 17 Junij. Fokkens, General de Stuers, Banjoewangie n. Rott. - Swart, Doelwijk, Rott. n. Batavia.

SURINAME, 8 Mei. Dijk, Stad Leeuwarden, Amst. — 12 Mei. Kuyper, Compagnie, Amst.

UITGEZEILD:

HELVOET, 17 Junij. Pelikan (st.), Liverpool.

SURINAME, 16 Mei. Cupido, Mina, Amst.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 Junij. Belgie 2½ pc. 51¼g; 4½ pc. [illegible]; Metal. 42¼g; Nation. 46; Spanje 1½ pc. 28¾p; 3 pc. 39g.

PARIJS, 17 Junij. Rente kont. 4½ pc. 91.30, op tijd 3 pc. 62.50; Credit mobilier 637; Fr.-Oost. Spoorw. 5.8; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. 40; Rom. Leening —.

MADRID, 16 Junij. Spanje 3 pc. 41.35; 1½ pc. 30.35.

LONDEN, 17 Junij. Cons. 92¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18⅜; 4½ pc. Peru 85¾; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. —; id. werkelijke 17; 5 pc. Venezuela —; 2¼ pc. id. —; 3 pc. Port. 43¾; 3 pc. Spanje 42; 1½ pc. id. —; Coupons 3⅝; Amortiz. 8⅞; 4½ pc. Russen 95½; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland 63¾; 4 pc. id. —; Illinois Shares 59; id. 7 pc. Oblig. 74; Sardinië 80 a —; Ecuador —.

WEENEN, 17 Junij. Met. 5 pc. 63.50; Nat. 68.50. Bank-Aktiën 805; Noord-Bahn akt. 172.—; Credit Anst. 162; O.-Fr. Spoorw. akt. 234; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 94.—; Wissel op Londen 3/m. 14.50; Goud 43; Zilver —.

BERLIJN, 17 Junij. Metalliek 5 pc. 42; Nationale 46, Stiegl. 5de serie 93½; 6de id. —; Rusland 5 pc. 99¾, Pruiss. Staats. 4½ pc. 87½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15¼, Parijs 78⅛, Hamburg 150, Amst. 140⅛, Weenen 67, Petersburg 91½, Diskonto 5.

HAMBURG, 17 Junij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. —, 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank 96, Noord-Duits. bank 71, Wissel op Londen 3/m. 13.03, Amsterd. 36.10, Diskonto 2⅛.

FRANKFORT, 17 Junij. Metalliek 5 pc. 40⅛; Nation. 44⅝; Spanje 3 pc. 37¾, 1½ pc. 28; Wissel op Londen 115, Weenen 78⅝, Parijs —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		17 JUNIJ 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104	a	
Nederl. Bank	4 "		"	
Nederl., Werkel. Schuld à 2½	pCt.	61 9/16	" 61¾	61⅝
Dito Dito	3 "	73¾	" 73⅞	
Dito Dito	4 "	93⅝	" 93⅞	93 13/16
Amortisatie-Syndikaat	3½ "	90	"	
Aand. Handel-Maatsch.	"	118½	" 119½	118¾
Oost-Ind. Leening	4 "	93¼	"	
Aand. Holl. Spoorweg		65	"	
[illegible] idem	4½ "		"	
Aand. [illegible]-Spoorweg	4½ "		"	
Maatschappij van Weldad.	4 "		"	
België, Cert. [illegible] B. Bk.	2½ "		"	
Dito [illegible]schuld	2½ "	48½	"	
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"	
Spanje, Obligatiën	1½ "	28½	" 28 11/16	28⅝
Dito	3 "	41	" 41¼	
Dito Binnenlandsche	3 "	38½	" 38¾	38⅝
Amortisabile Schuld		8 9/16	" 8⅝	
[illegible] Coupon			"	
[illegible] bij *Prost* & C°.		94	"	
[illegible] Obligatiën	3 "	40⅞	" 41	
[illegible] 1856	3 "	40¼	" 40 7/16	40⅜
Uitgestelde			"	
Rusl., Oblig. bij *Hope en C°*.	5 "	101¼	" 101½	101¼
Dito [illegible] 1828/1829	5 "	100⅛	" 100¼	
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	82¾	"	
Dito bij idem 1840	4 "	78¾		
Dito bij *Stieglitz*	4 "	78½		
Dito Nieuwe	4 "	78	"	
Dito 5de Serie	5 "	88¾	" 89	
Dito 1855, 6de Serie	5 "	95⅛	" 95½	95½
Dito Adm. te Hamburg	5 "		"	
Dito dito te Londen	5 "		"	
Dito dito dito	4½ "	91	"	
Inschrijv. in Assignatiën	6 "		"	
Certifikaten van dito	6 "		"	
Spoorweg Aktiën	5 "	147½	" 148	
Polen, Aand. 1835, fl. 500		73	" 73½	
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Oblig.	4½ "	189	"	
Aandeelen 1854	3½ "		"	
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"	
Dito dito	4 "		"	
Dito Metalliek	5 "	38⅞	" 39⅛	38 15/16
Dito Rente Amsterdam	5 "	57½	" 57 13/16	57¾
Dito Nationale 1854	5 "	42½	" 43⅜	42 9/16
Dito dito	2½ "	22	" 23 5/16	23 1/16
Weener Bankaktiën	*f*	621	" 627	
[illegible] 250, 1839		220		
[illegible] 250, 1854 4 pCt.				
[illegible] Spoorweg Aandeelen			"	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 "		"	
Dito bij *Rotschild*	5 "		"	
Denemarken, Obl. te Lond.	5 "		"	
Dito	3 "		"	
Braz., Geldl. 1824 v. £ 100	5 "		"	
Dito 1839 van £ 100	5 "		"	
Dito 1843 " 100	5 "	95¼	"	
Dito 1852	4½ "		"	
Dito 1858	4½ "		"	
Sardinië	5 "		"	
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"	
Dito te Parijs			"	
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	14	" 14⅜	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 "	37⅛	" 37⅜	37⅛
Dito Uitgestelde	2½ "		"	
Grenada, Obligatiën	3½ "	15¾	" 15⅞	15¾
Dito Uitgestelde		4⅞	" 4 15/16	
Mexiko, dito	3 "	16⅜	" 16½	16⅜
Nrd-Amer. [illegible] *Hope en C.*,	Lr. A "	89	"	
Dito dito	Lr. B "		"	
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.	84¼	"	
Amerik. Bank-Aktiën			"	
Illinois Spoorw. Aandeelen		60	"	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	75½	"	
Louisiana	5 "		"	
Griekenland, Geldl. 1825	5 "	11 3/16	"	

Handel-Maatschappij kontant 120, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russ. Spoorweg volgef. 214½, ¾; Hypotheek 4½ pCt. —; [illegible] Spoorw.-Oblig. bij Hope 3 pCt. —; N. Venez. 26[illegible].

Alles [illegible] gebleven.

Prijs van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¼ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 61⅝, Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 38 9/16, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. —, Oostenrijk, Met. 5 pc. 38¾, dito Rente Amst. 5 pc. 57½, dito Nationale 1854 5 pc. 42¼, dito 2½ pc. 22⅛.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	*f* 55¼	2/m.	Livorno	*f* 38½
Zigt	"	" 55 13/16	"	Napels	" 78½
2/m.	Bordeaux	" 54¾	3/m.	Petersburg	" 156
½/m.	"	" 55¼	6/w.	Weenen	" 76
3/m.	Madrid	" 234	"	Augsburg	" 99
"	Cadix	" 236	"	Frankfort	" 100½
"	Sevilië	" 233	2/m.	Hamburg	" 35 1/16
"	Bilbao	" 233	Zigt	"	" 35 7/16
"	Lissabon	" 39¾	2/m.	Londen	" 11.55
"	Porto	" 39¾	Zigt	"	" 11.62½
2/m.	Genua	" 45		Rotterdam	" ⅛

Advertentiën.

(1496) ONDERTROUWD:

STEPHANUS FRANCISCUS STEINBACHER

EN

CATHARINA MARIA LEDOUX.

AMSTERDAM, den 16 Junij 1859.

(1501) Tijdig voorzien van de HH. Sacramenten der Stervenden, overleed te Veld-Driel den 15 Junij 1859, de Wel-Edele Heer WILLEM DE GIER, in leven Hoofd-Geërfde van den Bommelerwaard, diep betreurd door zijne Kinderen en dierbare betrekkingen.

(1500) Op den 15den dezer overleed te Tilburg, in den ouderdom van 57 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer FRIEDRICH CARL ANTON STRäTER.

AMSTERDAM, A. B. F. STRäTER,
18 Junij 1859. DRIESSEN.

Eenige Kennisgeving.

(1499) Er wordt TE KOOP of ter OVERNEMING gevraagd: Een **ORGEL**, ten gebruike van een Huiskapel, met opgave van grootte en prijs. Adres *franco* onder Lett. A. bij den Boekhandelaar N. J. VERHOEFF, Houttuin te Rotterdam.

Iemand sedert een aantal jaren te Londen gevestigd, grondig met den Handel bekend en vele relatiën bezittende, verlangt een ***Compagnon*** die een matig kapitaal kan aanbrengen ter oprigting van een ***Commissiehuis*** te Londen. Inclinerenden gelieven zich per *franco* brieven te adresseren sub. lett K bij den Boekhandelaar P. N. VERHOEVEN te 's Bosch.

Magazijn van Kerkornementen

EN

FABRIEK VAN GOUDEN, ZILVEREN EN ZIJDEN BORDUURWERKEN

VAN

VAN GENNIP & HUYSMAN,

Oude Zijds Voorburgwal over het Illustreschool, A 75
Amsterdam.

Ingevolge de vereerende aanbeveling van den Wel-Eerwaarden Heer W. A. JANSEN, Pastoor te Lutjenbroek; in dit dagblad van 13 dezer, alwaar **Kruisweg-statien** zijn geleverd van geschilderd albast, door den Heer J. GEEFS te Antwerpen, zoo zijn die Modellen op ons Magazijn voorhanden en door den Fabrikant gemagtigd, commissien daarop te nemen.

Ook voorradig een **Kruisweg op doek**, door een bekend meester geschilderd, welke wegens teekening zeer treffend is, ook Modellen in steen, zijnde bijzondere kunststukken. Tevens ruim voorzien van gewone en rijk geborduurde **Priestergewaden.** Echt Zilver, Koper en Koperverzilverde **Werken**, waarbij **Kerkkandelaars** in Vernis or. Voorts Houten en Steenen **Beelden**, **Communiekleeden**, enz. enz.

Verder alles wat tot ons vak behoort. (1495)

(1411) Bij D. NOOTHOVEN VAN GOOR te *Leiden* komt heden van de pers:

LEERBOEKJE DER NEDERLANDSCHE SPRAAKKUNST

voor Lagere Scholen.

door J. A. VAN DIJK, onderwijzer te Leiden, met eene aanbeveling van de Heeren Dr. A. DE JAGER en Dr. L. A. TE WINKEL. 124 pag. kl. Oct° *f* 0.35.

DE NEDERLANDSCHE SPELLING

onder beknopte regels gebragt

door Dr. L. A. TE WINKEL. 57 pag. post form. *f* 0.60.

Voor belanghebbende: Het schoonste **Mahonie-hout** voorhanden hebbende wat immer is aangevoerd, St-Domingo in alle maten, ook een schoone partij Cuba, van af *f* —.18 en hooger per 2 palm, naar de breedte. fineer van af *f* [illegible] en hooger per voet naar kwaliteit, breedte en gaafte.

50,000/₂ kilo **Pokhout** van af *f* 3½ tot *f* 8.— per 50 kilo. **Palmhout** van *f* 5.— tot *f* 12.— per 50 kilo.

Verder alle bekende buitenlandsche fijne Houtsoorten.

Liefhebbers die voor eigen gebruik [illegible] dig hebben, kunnen ook afgezaagd bek[illegible] schillig welk soort van hout men verkiest [illegible] zoo ook **Ornementwerken, Gladde en [illegible] lijsten** in alle breedte. **Lijm** en **Schuurpapier.** Ook heeft men als overkompleet te koop: Een **[illegible] bank** voor gladde en gekartelde lijsten met al zijn toebehooren, om dadelijk te gebruiken, tot aannemelijke prijs, als ook zeer solied bewerkte **Schaafbanken.** Brieven *franco.*

NB. Mijne sints 30 jaren bestaan hebbende Affaire in alle soorten van **Brandstoffen** wordt door mijnen Zoon zeer attent behandeld en zullen de prijzen minstens 5 pCt. minder geleverd worden als vroeger [illegible] met vreemden moest werken.

Houtskolen per 10 Mud *f* 11, *f* 12 en *f* 14.
Koke " 10 " " 7 en *f* 8.
Steenkolen " 10½ " " 10, 12 en hooger.
Burgerturf " 1000 *f* 7.50, *f* 8.50 en *f* 9.50.
Karturf " 1000 " 5 en " 6.
Haarlemmermeerturf per 2000 *f* 9 en *f* 10.
Lange Turf per 1000 *f* 8 en *f* 9.
uit het Magazijn.

Van het schip zijn de prijzen altijd wat minder gesteld.

Voorts alle soorten van Haard-, Kagchel- en Fornuishout, en zeer zwaar Hout voor Fabrieken.

J. J. GERADTS.

(1498) Nes, A 340.

EEN KEURIG ASSORTIMENT

NIEUWE PARASOLS

OMBRELLES IMPERIALES, PAVOLINES en MARQUISES.

ZIJDEN PARAPLUIES [illegible] Kwaliteit [illegible] bewerkt, in alle grootten voor Heeren en Dames, [illegible] DER-PARAPLUIES.

Fijne **ODEURS** van [illegible] son, fijne TOILETZEEPEN, sierlijk verpakt en opgemaakt, in de liefelijkste geuren. EAU DES CARMES, van Marg. Grass. VINAIGRE AROMATIQUE, EAU DE COLOGNE van de Jul[illegible]s Platz en andere gerenommeerde Fabriekanten, Engelsche Pepermunt, Gemberschijfjes.

Pomade DUPUYTREN, Dr. HARTUNGS Pomade, PRICE'S Bearsgrease, DELCROIX Golden Oil, Kinarinden Oel, al de fijne Pomaden van HENRY & DEMARSON en andere Fransche Fabriekanten.

TANDZEEP en andere delicieuse TANDPOEDERS, die de Tanden ivoorwit maken, het tandvleesch sterken, den adem zuiveren en den mond verfrisschen.

Het kleine TOILET-INSTRUMENT voor de overnagels en rouwrandjes, mooije Nagelschuijers, Zakschuijers met en zonder Spiegels. Caoutchouc Haar- en Friseerkammen, Zij- en Dofkammen, Opsteekkammen. Alle soorten van meoije Haarschuijers, Kleerschuijers, Tandschuijers enz.

Kapspelden, Parures, Bracelets, Vestkettingen, mooije Ringen, Oorknoppen, Flacons, Bonbonnières, Balboekjes, Bouquetdragers, Lorgnets enz. zijn in nieuwe mooije sorteringen voorhanden.

VERKOOPHUIS. (1497)

Theologische Boekhandel

van PETIT & C°. RIJSENBURG.

Voorhanden:

F. LUCII PERRARIS. ***Prompta Bibliotheca*** Canonica, juridica, moralis, theologica nec non ***Ascetica polemica rubricistica historica***, Opera et Studio monachorum ordinis Sancti Benedicti ***Abbatiae Montis Casini***, J. P. Migne 1858, 8 tom. fol. . . . . *f* 80.—

Guilielmi Estii in omnes D. PAULI EPISTOLAS item in Catholicus Commentarii Tomus I 1859. Per III tom. fol. . . . . *f* 12.60

Geschichte der Religion Jesu Christi von F. L. Grafen zu Stolberg, 15 deelen . . . *f* 14.—
Dit werk is in Duitschland geheel uitverkocht.

N. WISEMAN. ***Conférences*** sur la Doctrine de l'église Catholique . . . . . *f* 1.50

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.